

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

124. Solitudo Torrida. Ex Curtio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

*Verum hoc amboſia, & neſtaris eſt latex,
inquit de vino generoſo, quod poſtea Panjasis eſt
imitatus.*

*Néphalιον ὁ τέ Διονύσος χραὶρε. Aqua
dilutus Ἐſchylus, in Eumenidisbus aquam vocat,
χρός δοινδες νηφάλια μελίγματα.*

*Iuliani im Hanc autem frugalitatem in Iuliano commen-
tarii fui- dat Ammianus, lib. 25. & immanem fuisse (ut
eius verbo utar) affuerat.*

Omitto prolixas villarum descriptio-
nes, quas vide apud Plinium lib. 2.
epift. 17. & lib. 5. ep. 6. & apud Sido-
nium Apollinarem, lib. 2. ep. 2.

SOLITVDO TORRIDA.

Ex Curtio, lib. 4.

Descriptio CXXIV.

AC primo quidem, & ſequenti die tol-
erabilis labor viſus, nondum tam vastis
ſoliditudinibus aditis, iam tamen ſterili,
& moriente terra: Sed vt ſe aperuerit campi alto
obrui ſabulo, haud ſecus, quam profun-
dum æquor ingressi: terram oculis require-
bant. Nulla arbor, nullum culti ſoli occur-
bāt veſtigium, aquæ etiam deuexerat, quam
vtribus camelii deuexerant; & in arido lolo,
ac feruido ſabulo nulla erant. Ad hæc ſol
omnia accendebat, ſiceaque, & arida erant omnia,
cum repente ſue illud Deorum munus,
ſue caſus fuit obductæ cœlo nubes, ſolum vi-
gente æſtu fatigatis, etiamſi aquæ deficeret au-
xilium. Enim uero, vt largum quoque im-
brem excuſierunt procellæ, pro fe quisque ex-
eipere eum, quidam ob ſitum impotentes ſui,
ore quoque hiante captare coepérunt.

SPELVNCA.

Apuleius, lib. 4. metam.

Descriptio CXXV.

Mons horridus, ſylvestribusq; frondi-
bus vmbroſus, & in priuis altus fuit.

Huius per deuexa obliqua, qua ſaxis asperri-
mis, & ob id inaccessis, cingitur: conuales la-
cunoſæ, cauea q; nimium aggeratae, & quaqua
verſus reponit, naturalem tutelam p̄tēben-
tes ambiebant. De ſummo vertice fons af-
fluens, bullis ingenib; ſcaruriebat, perq; pro-
pria delapsus, euomebat vndas argenteas,
iamq; riuiſi pluribus diſpersus, ac valles il-
las annib; stagnantibus irrigans, in modum
ſtipati mariſ cuncta cohiebat. Inſurgunt
vero ſpeluncæ, qua margines montanæ de-
ſunt, turris ardua, caula firma, ſolidis crati-
bus, ouiliq; ſtabulatione commoda, porrectis
vndique lateribus, ante fores exigui tramites,
vice ſtructi parietis attenduntur.

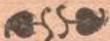
*Adde Corycium ſpecum quæ deſcribitur à
Pomponio Mela. l. 1. c. 13.*

CORYCIUS SPECVS.

Ex Pomponio Mela, lib. I.
cap. 13.

Descriptio CXXVI.

SVpra Specus eſt nomine Corycius ſingu-
lari ingeñio, ac ſupra quam vt deſcribi fa-
cilè poſſit eximius. Grandi namque hia-
tu patens, montem littori appofitum, & de-
cem ſtadiorum cliuo ſatis arduum, ex ſum-
mo ſtatiu vertice aperit. Tunc altè demifluſus,
& quantum dimittitur amplior, viret lucis
pubentibus vndique, & totum ſe nemoroſo
laterum orbe complectitur: adeo mirificus
ac pulcher, vt mentes accedentium p̄mo a-
ſpectu conſternat, ybi contemplati duraere,
non ſatiſ. Vnus in eum deſcensus eſt, an-
guſtus, asper, quingentorum & mille paſ-
uum, per amenas umbras, & opaca ſylvæ
quiddam agreſte reſonantis, riuiſ
tantibus.

Dddd 3

R.V-